

Karácsony — a nemzetközi családévben

A család ünnepe. — Karácsony. Mondhatni rokonértelmű szavak. Az igazi karácsonyi ünneplés szinte elképzelhetetlen család, vagy családi szellemben együttlévők közössége nélkül. *A család* az ünnepet sokoldalúan megüli, jelenvalóvá teszi annak mondanivalóját. *Az ünnep* „megtestesül” ebben és abban a családban, amikor annak tagjai egymás számára ünnepet teremtenek. Karácsony kifényesíti az ima, az ének és a jókívánságok hangját, csillogóvá változtatja a szemeket, érzékenyvé a szíveket, találékonnyá az értelmet, megtartó kötelékké az ünnepi asztalt. Öntudatlanul is hasonlóbbá válik családunk karácsonyról karácsonyra a Szent Családdhoz.

A jó család:

- már megszületésünk előtt vár ránk,
- gondoz és nevel,
- meleg fészekben tanít szeretni,
- bizalommal fogad és enged el,
- egész emberként ismer és becsül,
- tanít tájékozódni a világban,
- igazán örül és együttérez,
- barátokat és közösséget ad,
- vállalkozik és gazdálkodik,
- múlt, jelen, jövő.

Jézus születésének ünnepe a legalkalmasabb idő arra, hogy elkezdjünk, újra és újra *jó családdá* válni! Hogyan? Ajándékozunk meg egymást karácsonyra nagyon személyes és emberi ajándékokkal, melyek szinte semmi pénzbe nem kerülnek. Sokkal értékesebbek minden vásároltnál, mert időmből, életemből, önmagamamból adok.

Többet figyeljünk egymásra.

Tartsuk tiszteletben egymás véleményét.

Segítsünk akkor is, ha nem kérték.

Fordítsunk időt a családot érintő kérdések megbeszélésére.

Ünnepeljünk együtt ünnepnapokon, évfordulókon.

Köszönjük meg a szülőknek és gyermekeknek a legkisebb figyelmességet is.

A Családok Évét ünnepélyesen bezárjuk Szegeden a Fogadalmi templomban Püspök atyánkkal és a családokkal együtt december 26-án hétfőn, karácsony másnapján este 18 órakor. — De az ünnepből és a megújuló családunkból erőt, reményt, bátorítást merítve, nagyobb teherbírással indulunk tovább a harmadik évezred felé.

Áldott ünnepet! Boldog családokat! Újuló, erősödő magyar népet és egyházat adjon nekünk karácsony igazi Ajándéka: Jézus Krisztus!

Ezt kívánja a Dorozsmai Napló minden olvasójának és munkatársának.

Mádi György plébános

„*Csillag gyúlt a sötét égen...*” címmel a dorozsmai templomban december 26-án hétfőn a 9 órai szentmisén és azt követően karácsonyi verses-zenés egyházzenei áhítat lesz, a szatymazi és dorozsmai egyesített ifjúsági ének- és zenekar előadásában.

RADNÓTI MIKLÓS

NAPTÁR

December

Délben ezüst telihold
a nap és csak sejlik az égen.
Köd száll, lomha madár.
Éjjel a hó esik és
angyal suhog át a sötétben.
Nesztelenül közelít,
mély havon át a halál.

NEKROLÓG...

A CUKORKAOSZTÁS megszűnt
a Negyvennyolcas u. 22. szám alatt

„A gyertya fénye nem magának ég,
Nem önmagának őrzi melegét,
Másért fogy el és másnak küldi szét
A végtelen szép fény-üzenetét.”

Mindig másokért élt. Vigasztalást nyújtott akkor is, amikor saját magának is szüksége lett volna rá. Mindig azt mondta: „A Bennem Lakó” teszi a dolgát, nem én.

A következő idézetet nagyon szerette: „Szól az Úr angyala Izajáshoz: Kelj fel és egyél, mert erődöt meghaladó terheket akarok rád róni”. Igen. Így is lett. Az egyre gyengülő erőt a rárakott teher súlya százszorosan igénybe vette. Sokat volt szomorkás az utóbbi hetekben, melyet önirónikus vidámságával próbált ellensúlyozni. Hatalmas lélekre vall, hogy az apró, de lélekkínzó dolgokon túl tudott nézni.

29-én azt hittem, nem éri meg a reggelt. Üzenetet küldtem tőle FÖL. Két nagy könnycsepp jelent meg szemében. Az üzenetvivéssel várt még egy hetet.

Akik ismertük és szerettük őt, vesztesek vagyunk. Nem sajátítottuk el tőle eléggé, hogyan kell átvenni és alkalmazni azt a stafétabotot, melyet ő faragott, csi-szolt, nemesített és használt. — alázatosságból, szelídségből, tudásból és mindegyik szeretéteiből.

Amikor e sorokat írom, nem bírom felfogni, hogy nincs. Az egyszem-ablakból túlcserdülő szeretet Hazament Teremtőjéhez. Ő de rég várta ezt a pillanatot. Kiszervenvedte. Mécses volt. Világított. Élt 87 évet.

„Ha segíteni akarunk a világnak —
fényre, szeretetre, könyörületre
szomjas szívén —
Milliárdnyi mécsesként
kell égnünk Isten tenyerén.”

† Drága Viktória néni, nyugodjék békében.

Hálás emlékezéssel

tisztelői

MEGHÍVÓ

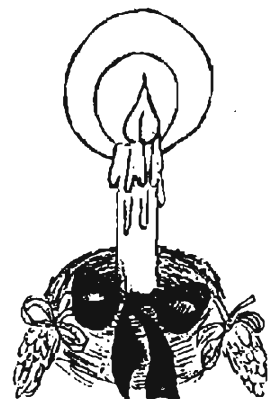
A Dorozsmai Napló Baráti
Köre ezúton hívja fel tagsá-
gának figyelmét, hogy

ÉVES KÖZGYŰLÉSÉRE

1995. JANUÁR 30-ÁN, HÉT-
FŐN 18.00 órakor kerül sor a
MŰVELŐDÉSI HÁZBAN:

Szakácsné Molnár Mária
elnök

LAPUNK OLVASÓINAK
EZÚTON KÍVÁNUNK
BOLDOG BÉKÉS
KARÁCSONYI
ÜNNEPEKET
ÉS ÚJ ÉVET:
A SZERKESZTŐSÉG

Alkohol

Napjainkban korunk népbetegsége lett az alkohol, mely nemcsak apáinkat, de már minket fiatalokat is veszélyeztet.

Hány olyan család van ahol az egyik szülő, vagy ne adj isten mind a kettő alkoholist.

Töménytelen mennyiségű alkoholt gurítanak le a torkukon azt remélve, hogy így könnyebben elviselik az élet terheit, vagy könnyebb lesz az életük. De néha a mámor szünetében rádöbbennek arra, hogy ez nem a legjobb megoldás, és ilyenkor azért fordulnak mámorító barátjukhoz, hogy mindezt elfeledjék.

Am mi fiatalok se vagyunk jobbapáinknál, hiszen közülünk sokan nem csak hírből ismerik az alkohol mámorító hatását. Igaz, szerencsére vannak kivételek akik nem is akarják megismerni ezt a mámoros hatást.

Nézzük meg szórakozóhelyeinket. Ha megyünk első utunk a bárpulthoz vezet, ami persze érthető, mivel a hosszú úton kiszáradt torkunkat gyorsan be kell nedvesíteni egy hangulatjavító itallal. Am ha csak ezt az egy italt innánk, még nem lenne baj. De sokan sajnos nem csak ezt az egyet fogyasztják el. Először egy pohárral amelyik mellé kell egy kísérő. Majd jön a második, a harmadik és aztán már a ki tudja hanyadik.

Ilyenkor már olyan mámorba esünk, hogy egymást támogatva is alig bírunk eljutni a legközelebbi szabad ülőhelyig. De sokaknál másnap jön az igazi probléma, amikor az alkohol utóhatása jön elő.

De vajon miért is van szükség az alkoholra? Talán a jobb hangulat érdekében? Vagy azért, mert csak így tudjuk jól érezni magunkat?

Nem hiszem, hogy csak így tudnánk jól érezni magunkat, hiszen oly sokan vannak akik e nélkül is mindig vidámak, mindig jól érzik magukat. Nem feltétlenül szükséges alkohol ahhoz, hogy jól érezzük magunkat. Ne mindig az élet sötét oldalát nézzük, nézzük az élet világosabb, szebb oldalát. Ne negatívan fogjuk fel a dolgokat. Nézzük a dolgok pozitív oldalát is. Forduljunk inkább a pozitív dolgok felé. Ne törődjünk bele rossz sorsunkba, hanem arra törekedjünk, hogy jobbra fordítsuk. Vagy örömeinkben, vagy bánatunkban fordulunk az alkoholhoz. Egyiknél sem feltétlenül szükséges az ital, mégis talán megérthető.

Ha bánat ért, nem feltétlenül szükséges az ital választanunk lelünk segítőtársául. Mivel ez a megoldás nem célravezető, ugyanis a túl sok alkohol fogyasztása (szerintem legalábbis) csak rövid időre segít a bajunkon. Ezért hát más módszert kell keresnünk. Talán próbáljunk keresni egy igazi barátot vagy barátot, akinek elmondhatjuk bánatunkat, s aki ezután tud nekünk segíteni tuljumi ezen a problémán. Egy őszinte beszélgetés többet segít akármennyi ital elfogyasztásánál. Mert ugyanis ha az italhoz fordulunk, az csak egy bizonyos ideig felelteti velünk bánatunkat, és lehet, hogy még jobban rongja helyzetünket. Ezzel szemben egy őszinte beszélgetés után nemcsak megkönnyebbülhetünk, hogy valakinek elmondhattuk bánatunkat, de talán még egy segítőtársat is szerethetünk aki segít megoldani problémánkat. Ha örömeink, ha bánatunk van, vagy akár csak jól akarjuk érezni magunkat, ne feltétlenül az alkoholhoz meneküljünk, mert az káros a jövőnkre nézve is. Sőt inkább arra nézve káros! Ugyanis ha mindig az alkoholhoz menekülünk egy idő múlva már képtelenek leszünk élni nélküle, szervezetünk ugyanis követelni fogja a már megszokott napi adagot. És innen már nehéz a visszaút. Ez az élet már nem az igazi élet. Az is megtörténhet, hogy mindenünket eladjuk, sőt mindent megteszünk hogy italhoz jussunk. Innen sokan nem térnek vissza a helyes útra, de aki mégis visszatér komoly árat fizet eme botlásáért.

De sajnos vannak visszaesők, sőt többszörösen visszaesők is. Ok már csak saját magukat hibáztatják sorsuk miatt.

Nagy Jácint

„Törés”

A lelki törésekről akarok beszélni nektek — és mindenkinek.

Egy olyan törésről, ami kívülről ritkán vehető észre, de ha igen, akkor elég „durva” formában jelenik meg.

Rengeteg fiatal él a „társadalom peremén”. Ok nem mindig kitaszítottak. Csak a családi és egyéni életben hiányt szenvednek.

Magányosak akkor is, ha van valakijük. Félnék valamitől, depressziósak, szoronganak, úgy érzik, minden rájuk omlik, és nincs senki, aki segítene.

Ilyenkor fordulnak az alkohol, a gyógyszerelés és a kábítószer világa felé, ami — úgy érzik — egyfajta szabadságot, segítséget és megnyugvást ad.

Ilyenkor találják meg a „segítő kezét”. Pedig valójában a Halál és az önpusztítás felé fordulnak ilyenkor.

Naponta fiatalok ezrei választják ezt az utat. Mert elhaladunk mellettük, mert nem érdekelnek a problémáik.

Nem adjuk a kezünket, amikor kérjük. Mi is hibásak vagyunk ilyenkor egy kicsit.

Sőt, lehet hogy nem is kicsit.

Mert ha valakit magunkkal hívunk, hogy jöjjön, mondja el a problémáját, hátha tudunk neki segíteni, és ezt utána is megismételjük rendszeresen, és ha tudunk segíteni is, akkor elérhetünk valamit.

Talán azt, hogy az a fiatal megbízik bennünk, és hisz nekünk, és felénk fordul, ha valamilyen problémája van.

Ha elmagyarázzuk, hogy nem olyan „süket duma” az, hogy a szüleinek — szülőjének, nevelőjének — engednie kellene egy kicsit, akkor talán mi is többre jutunk velük.

De ha elfordulunk tőlük a kinézetük miatt, akkor könnyen bekövetkezhet a tragédia.

Emberek vagyunk mi is, és ők is, segítenünk kellene és nem elfordulnunk tőlük...

Ezt, és őket kellene megértenünk.

És nem azt nézni, hogy hogy néz ki kívülről.

Mert belülről a „rés” tovább reped, és a „cserepek” lassan a tetetők földjébe hullanak...

Papp Szilveszter Zsolt

FIGYELEM!

Fiúk—lányok!

Ha van valami olyan jellegű problémátok, amit sem születekkel, sem mással nem tudtok megbeszélni, és megbíztok bennünk, akkor megpróbálunk segíteni a magunk módján.

(Lelki, beilleszkedési és egyéb problémák.)

Minket a Pinceklub-ban (Blues Pince), a Művelődési Ház udvarán lehet megtalálni.

Nagy Jácint János
„SaS”

Papp Szilveszter Zsolt
„HIP”

Sziasztok!

Valami nagyon szépet szerettem volna írni. Méltón a Dorozsmai Naplóhoz, és méltót az „ünnephez” (Mindenszentek és Halottak Napja). DE!

A szépről és jóról MÁR annyit de annyit, ... eddig. És MÉG! De a csúnyáról és a rosszról?

A következőkben azokra az emberekre szeretnék emlékezni, akik életmódjukkal vagy/és haláluk körülményeivel nem (éppen) rokonszenves közvéleményt váltottak ki. Talán az Ifjúsági Oldal helyét tud szorítani ennek vagy egy hasonló „tisztelgésnek”.

Mottóul Jim Morrison sírfeliratát választottam:

„Aki
fübe harapott,
s ezért
fübeharapott.”

Mert Jim még ma is „lágra lobbant” bárkit, aki hallgatja az Ő zenéjét, (nézi) látja az Ő színházát.

Jim Hendrix „vad dolgai” még ma is vadnak rún(het)nek, ma is megállják a helyüket.

Janis Joplin a „Cosmic Blues” (c. dal) kozmikus blues-énekesnője.

Brian Jonesról írta Hobo:

„Rengeteg hangszer, rengeteg város, rengeteg fű és rengeteg nő.” Mindezek után érdemes még valamit is (írnom) hozzáfűzőm?

Mielőtt továbbhaladnánk az időben, ugorjunk vissza néhány évet és emlékezzünk Brian Epsteinre, akinek élete már akkor véget ért, amikor a Beatles-fiúk fáradtság(uk)ra hivatkozva abbahagyták a koncertezést. Nem volt többé szükségük az izgó-mozgó menedzserre. No persze, Brian kérészetett volna magának másik zenekart, de közben 1967. augusztus 27-c.

Csaknem pontosan egy évtized múlva, augusztus 16-án ismét tragédia történik: „Elvis Presley, the King of Rock and Roll, is dead.”

1994. április 7-én Kurt Cobain, rockzenész, öngyilkosságot követett el. A fiatal bálvány testét a (saját) lakásában találta meg a rendőrség. A Nirvana (nevű) együttes alapítója, vezetője, énekes-gitárosa, fiatal özvegyet és egy árvát hagyott maga után. Lemezok eladott milliói őrzik emléket úttörő munkásságának.

Reményem, hogy e sorozatnak itt vége szakad, sajnos hiábavaló.

Figyelmeteket előre is köszönöm.

Sziasztok!

Az újságírás nehéz, komoly feladat. Minden elismerésem Nektek!

De könnyebben megy az újság szerkesztése, ha többen vesznek részt benne. A szerkesztést segítő küldöm el ezt a „Téli vers”-(em)et:

Csendben dermed a Hajnal könnye a fűvön; Téli dere ropog.

Hozzad megyek, a cipőm könnyedén és halkán az Úton kopog.

Figyelmeteket előre is köszönöm.

Sziasztok!

1994. DECEMBER avagy a „rémségek” hava

I. December 6., az első „rémnapp”:

Leszállt az est a városra, mert a repülőter megettelt. Piros ruhába öltözött, nagy, bakancsos, álszakállt ragasztó gyanús külsejű emberek járták ilyenkor az utcákat, motoros szánnal (a rénszarvas elfogyott) vagy különféle járművekkel.

Ki tudja mit rejt azonban a putnyon, ami a hátukon van?!

II. December 24—26., a második „rémnapp”

Ismét leszállt az est. (A város melletti földekre szállingózkodt csak le, mivel nemcsak a repülőter, de a város is megettelt már.) Az ajándékozás öröme a tűzfák alatt — mivel az összes fenyő egy tűzvész során elégett — nem mindenkinek okoz örömet, mivel ki tudja mit rejtenek a véletlenül elhagyott csomagok?!

III. December 30., az utolsó „rémnapp”

Az est nem szállt le, mivel nem volt hóvá, ezért világos volt mindenütt, kivéve egy-két ember fejében. Hó sem esett, mivel a felhők sztrájkba kezdtek, hogy emeljék a bérüket.

És mivel az emberek „megzavarodtak”, az idén elmaradt a Szilveszter.

Nagy Jácint János Papp Szilveszter Zsolt
„SaS” „HIP”

Tíz éve halt meg a „Színjátékos”

Látogatóban Őze Katalinnál

Tíz éve, 1984 októberében halt meg „minden idők egyik legnagyobb magyar színésze” — búcsúzott tőle a pályatárs Törőcsik Mari a Farkasréti temetőben.

Gyermekkori élményként Szentestől a magányt, a dadogást és az olvasás szeretetét hozta magával. Mindig befelé forduló alkat volt, csak a szerepeiben tárulkozott föl.

Vidékiné Őze Katalinnal, Barátság utcai otthonában beszélgetünk a komoly, szertelen, hűséges, lázadó testvéréről. Kati számára még ma is „csoda” testvére színészi tehetsége, amelyet annak halála után mért fel valójában.

A szentesi kollégiumi években a nyolc évvel fiatalabb húgocska rendszeres látogató volt, Lajos osztálytársainak is kedvence. Az érettségi tablót nézegetve szinte valamennyiről van Katalinnak egy kedves története.

Újságkivágások, albumok, fényképek között idézi fel a ritkán boldog szentesi éveket. Számtalan módon tudta kishúgát ugratni-bosszantani az idősebb testvér, hogy kacagással, játékkal száríthassa fel majd annak könnyeit.

Amikor Lajos főiskolára, Katalin Szegedre került, Dorozsmán telepedett le. Idős korában hozzá költözött édesanyja is. Így történhetett, hogy az egyre nagyobb hírnevet szerző művész testvér gyakori látogató volt, fiai — Gábor és Áron pedig sok nyarat töltöttek a mamánál.

Ilyenkor is többnyire a régi szentesi emlékekről beszélgetett a két testvér, színészetéről szinte soha.

1983-ban, már betegen hosszabb időt töltött édesanyjánál Őze Lajos ezalatt barátokat is szerzett, vagy inkább szívesen beszélgetett egyszerű emberekkel.

Őze Katalin minden ősszel, mióta emléktáblát avattak a régi középiskola falán, a szentesi megemlékezésre készül.

Őze Lajosnak pályája során több, mint ötven jelentősebb színpadi szerepe volt és hatvanál is több nagyjátékfilm, tucatnyi tévéjáték őrizte meg rendkívüli művészetét.

Velem együtt, bizonyára másoknak is legnagyobb filmélménye volt: *Az ötödik pecsét* (1976 R: Fábri Zoltán) — s benne Őze Lajos felejthetetlen alakítása az üldözött gyermekeket bujtató órásmester főszerepében.

A filmkritikusok viszont a magyar filmművészet egyik legnagyobb teljesítményének *Bacsó Péter: A tanú* c. filmben Virág elvtárs — alakítását vélik.

Sajnos a kulturális politika akkori irányítói csak tíz év késéssel engedélyezték a film bemutatását. Egyéniségének varázsa a technika segítségével bármikor földídezhető.

1995-ben lenne hatvan éves.

Filo

1990 márciusában nemzeti ünnepünk tiszteletére posztumusz Kossuth-díjakat osztottak ki.

Két név a haláluk után díjazottak közül: Latinovits Zoltán és Őze Lajos.

Elmozdulás

Örömmel értesíthetem a műemlékeinket szerető és védő lakosainkat, hogy a Jerney kripta, mely a dorozsmai temetőben található, nem lesz az enyészet áldozata. Aki emlékszik, még évekkel ezelőtt felhívtam a lakosság figyelmét a műemlék jellegű épület állagára — melyre még Ráday Mihály úr is reflektált — de érdemi intézkedés azóta sem történt. Hiába ostromolta leveleivel a Városgazdálkodási Vállalatot, mint fenntartót a család leszármazottja — csak semmitmondó válaszokat kapott.

Nem tudni, hogy most a VGV felosztása, vagy pedig a helyhatósági választások miatt, de elmozdult az ügy a holtpontról. Dr. Ványai Éva vette kezébe a dolgot. Először tulajdonjogi, majd pedig pénzügyi elbírálás kérdése, hogy a felújítás elkezdődhessen.

E kegyeleti helyen, ha megvalósul, az egyház búcsúztatásokat, miséket is cerebrálhat alkalmanként.

Ezúton újra kérem a lakosságot, hogy amennyiben önkéntes munkájával segíteni tudja e nemes kezdeményezést, úgy keressen fel!

Vass József
kőfaragó mester
Dorozsma, Balabás u. 61.

Közvetlen járat!?

Dorozsma—KGST-piac—vasútállomás

Nem tudom, észreveték-e már, hogy Pestről hazafelé jövet két gyorsvonat is megáll Dorozsmán, így egy órát takaríthat meg a hazasiető. Reggel, Pestre utazván nem ilyen egyszerű az ügy. Csaknem egy óra, míg a 35-össel vagy a 75-ös busszal a nagykörútnál átszállva (11-es, 21-esre) az állomásra érünk.

Néhány hónapja új megoldás kínálkozik. Megépült ugyanis a Budapesti körút folytatása, amely a Kálvária sugárutat a szalámigyár előtt, a „lengyel piac” (KGST) alatt kapcsolja össze a Röszkére vezető úttal. Így a kamionok nem a belvárost érintve, nem a nagykörúton jutnak Budapest felől a jugoszláv határra. Ezt az új körutat lehetne Dorozsma számára is hasznosítani. Például úgy, hogy egy 35Y nevű járat reggel, kellő időben, a reggeli gyorsvonatokhoz illeszkedve a Kálvária sugárúti kereszteződésnél jobbra, a téglagyári tavak mellett *eltérne* a 35-ös nyomvonalától. Megállna a „lengyel piacnál”, majd befordulva az állomáshoz vezető útra (Rákóczi utca) a Hámán Kató utca végén tenné le a vasútállomásra igyekvőket. Innen a 83-as vonalát követve a Domus áruháznál (Dugonics tér) érkezhetne vissza a 35-ös hagyományos vonalára. Tulajdonképpen *három reggeli busz* (háromnegyed hatkor, háromnegyed hét-kor, és nyolckor) elég lenne e reggeli igények kielégítésére.

Magam egyelőre nem tudom eldönteni, kik örülnének jobban e járatnak: azok-e, akik az állomásra juthatnának el 25 perc alatt, vagy azok, akik a „lengyel piacra” igyekeznek. Ahogy az árak felfelé száguldását és a fizetések értékének csökkenését látom, az utóbbiak tűnnek fontosabbnak és népesebb csoportnak.

Anderle Ádám

VASAS MIHÁLY TEHERFUVAROZÓ

**Költöztetés, áruszállítás
1-től 10 tonnáig az ország
egész területére.**

Dorozsma, Láp u. 1.
Telefon: 06 60 383-785

BÁLINT IMRE

Széksősi út 44.

Vállal:

könyvelést, adóbevallás-készítést,
adótanácsadást,
üvegezés, képkeretezést
és tükörkészítést.

A negyedik napkeleti bölcs

Egy régi mese szerint, nem három, hanem négy király indult el a csillag nyomán, hogy megláthassák Jézust. A negyedik királyt Artabánnak hívták. Tevéjének lába megsérült, így nem mehetett tovább a többi királlyal együtt. Az utat a többiek egy fatáblára írt jellel segítették. Mire Betlehembe érkezett, már nem találta sem a Szentcsaládot, sem a három királyt. A Szentcsalád elmenekült Egyiptomba Heródes gyilkossága elől. Artabán nagyon szomorú volt, hogy nem köszönheti az újszülött Királyt és elhatározta, hogy mindenáron megkeresi.

Elindult. Útközben találkozott egy szegény asszonnyal, aki kisfiát ölelte magához, féltve Heródes gyilkosaitól. A király megsajnálta az asszonyt és neki ajándékozta egyik drágakövét. Majd egy

bélpoklos lépett elé alamizsnát kérve. Neki adta a második drágakövet. A harmadikat egy nagyon szegény asszonynak adta.

Most már vagyonát elosztogatta, ajándékot nem tud adni majd az újszülött Királynak, — hát majd szíve szeretetét adja, csak már megtalálná. Útközben sok veszély fenyegette. Rablók támadták meg, elvették tevéjét. Gyalog folytatta útját. Egy vízparthoz érve azt hitte, halászok halat sütnék, odamegy és kér tőlük enni, de jaj, — kalózek voltak, akik eladták őt gályára jó pénzért.

Nem tudta, hogy hónapok teltek-e vagy évek? Egyszer a gálya kigyulladt és ő egy gerendába kapaszkodva megmenekült. A parthoz érve pihent valamennyit, aztán elindult. Egy nagy város falaihoz érkezett.

Nem akarták beengedni, mert már igen toprongyos volt. Kérdézködött a Messias felől. Azt mondták neki, menj fel a Golgotára, ott megtalálsz, beszélhetsz is vele. Odament. Három keresztet látott ott. A középső kereszt fölött meglátta azt a hajdani csillagot, mely valamikor útjukat mutatta. Leborult a kereszt előtt, átkarolta fáját, felnézett. Homályosodó szemével Krisztus tekintetét kereste. S Krisztus mintha mondta volna neki — én vagyok akit keresel — s már régen meg is találtál. — És Artabán Krisztus töviskoronájában megismerte azt a három drágakövet, melyeket az újszülött Királynak szeretett volna ajándékozni. A katonák, akik keresésére mentek, holtan találták.

Közli: Farkas Dezsőné

Séta Dorozsma „belvárosában”

Délután van, a vásárlás lázában ég a lakosság. Egy kis sétát azért érdemes tenni. Milyenek is vagyunk? Hogy zajlik az élet így karácsony előtt.

Dorozsmai út. Munkából jövet, a busz begördül, tódul a tömeg, megrohmozva az élelmiszerüzleteket, mert a gyomor az követel, a család elvár. A bevásárlást ki az ABC-ben ejti meg, ki a PRIVÁT élelmiszerüzletet választja.

Egy zöldséges üzletbe én is betérek. Míg beszélgetünk, a kinti kirakathól egy ügyes polgár gyönyörű banánfűzért emelt el. Utánarohan az eladó, utolérni már nem tudja. A tömeg csak állt, senki nem segített elfogni a tolvajt. Ezt a közönyt...!

Ki volt? Nem tudni, csak annyit, cigány. Ilyen a magyaroknál is előfordul. A kisvállalkozó ideges, én távozom.

Tovább sétálva, a Negyvennyolcas utcába kanyarodom. A Szélmalom cukrászda és az étterem, forgalom semmi. Megállok a telefonfülke mellett. Rádásul még jó is. Három fiatalember az amúgy is sötét fülkében nevetgél, ütögetik a készüléket. Várok. Öt perc, még mindig folyik a „munka”. Én naiv, azt hittem telefonálnak, hároman egy fülkében, gyanúsnak tűnt. Várok. Ütögetik. Csörren... potyog. Már nem győzöm cernával, megkérdezem, nem engednének-e telefonálni? Zavartan távoztak a „haszonnal”. Nem telefonáltam, figyeltem őket, az étterem felé vették útjukat, majd be is mentek. Utánuk már nem eredtem. A túloldalra igyekeznek, de veszélyes és tilos. Ugyanis a Polgármesteri kirendeltség előtt nincs zebra. Figyelek, majd átsurranok a túloldalra, ahol számos zöldséges kínálja a finom déligyümölcsöt,

és a hazait. A patika előtt elhúzóok, a templom felé veszem az irányt. Átmenni nehéz, ismét a veszély leselkedik a járókelőkre, zebra nincs. Idős nénit vezetek fel a templompartra. Sikertült átjutunk szerencsésen. Megköszönte, s kérte, hogy kérjünk oda zebrát.

Visszaérkezem az ABC-hez a Templomparton keresztül — mert csak így lehet. Leértem a zebrához, de átjutni lehetetlen — lámpa kellene. Kis sétámat befejeztem. Láttam azt a sok tennivalót, ami szűk kis környezetemben volna. A megválasztott képviselőknek lesz miért harcolni, kérjük tegyék is, hiszen rájuk bízunk sorsunkat.

Hát ilyenek lennének mi békeidőben? Ilyenek a körülményeink?

Remélve egy békésebb karácsonyt és új évet, mert a tavalyi nem igazán volt békés, legalábbis Dorozsmán.

Móra Mihályné

Olvasóink leveleiből

— Koczkás Józsefné nehezményezi, hogy a szélmalomnál levő szélső utcák világítása kritikán aluli (Vályogos utca). Látszik mozgolódás a világítást illetően, azonban mai napig sötétség honol a tájon. Mit lehetne tenni, teszi fel a kérdést az önkormányzati kirendeltség vezetőjének?

— Köszönetet mondanak a Zárt utcai lakosok Thurzó Ferencnek és Jenei Ferencnek, hogy a régen várt gázlámpa kigyulladt utcájukban, és ez pontosan Mikulás napján, a gyermekek legnagyobb örömére.

— Még mindig telefon. A nagybani piac környékére még egy utcai telefont kérnek, ugyanis sorban kell állni, ha telefonálni óhajt valaki piacos napon — jelzi néhány olvasónk.

— Nem reklám — észrevétel: A cigányok védelmében példaként állítja a Huszár vendéglő tulajdonosát egyik olvasónk. Lám így is lehet cigánynak lenni.

— Hiányolják a szorgalmas utcai tisztogatót sokan. Mi van vele? Városgondnokság! Talán nem lett munkanélküli, a szemét meg csak szaporodik. Remélik eljut a lap a munkáltatóig. Sajnálják a dorozsmaiak e szorgalmas családot.

— Ismételten érdeklődnek olvasóink, hogy Dorozsma központjából (a régi mozi előtt) mikor tűnik el az a SZEGYENFOLT? Ha kettős határnál esik az eső, itt már olyan tócsa van, hogy száraz lábbal nem lehet átmenni!

„Ígéretet már kaptunk, de ígéretekkel már tele van a padlásunk!”

Móra Mihályné
rovatvezető

Felkérjük Dorozsma véradóit, hogy 1995. január 18-án 9 órától du. 3 óráig jelenjenek meg a véradáson.

Köszönettel: Vöröskereszt vezetősége

Kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet

kíván a Dorozsmai Vöröskereszt Vezetősége és a klub tagsága. Fogadják hálás köszönetünket támogatásaiért. A

Dorozsmáért Alapítvány Elnöke
Polgármesteri Hivatal Vezetője
Fólia Cargó igazgatója
Bányai Attila cukrász
Szakszervezet Vezetője

Timkó Zoltán gyáregységvezető
Baromfifolt tulajdonosa
Árva Dénes kereskedő
Görög József kereskedő

Jó egészséget kívánok: Turcsányi Imréné

Karácsony köszöntő

.....2..... december hava,
1..... himbálnak ágak.
 Hírrel járnak a pásztorok:
3..... ácsol József, az ács,
 az ember egyszülött4.....

Pattog a forgács, hull a5.....
 Máriát vaskín-abroncs fogja
 s vajúdva megszül. Száll a6.....:
7....., megszületett
8....., az élet legnagyobbja.

Hírrel járnak a9.....,
10..... karjában a11.....
 Rebben a hófehér világ
 s a vellük virrasztó vézna12.....
 csendben az13..... térdepelnek.

Katona Judit hiányos verse pótolható, ha a fenyőfa díszeit a megfelelő helyre rakja a kíváncsi olvasó. A betűkhöz egy számot kell hozzárendelni. (pl. C — 1)! A válasz beküldhető január 3-ig a szerkesztőségbe.

A —	E —	I —	M —
B —	F —	J —	
C — 1	G —	K —	
D —	H —	L —	

Novemberi rejtvény helyes megfejtése: AMIÓTA MEGHARAPTA AZ ANYÁDAT. A Tari Video 20—30 perces videofelvételét nyerték, amely a család kérése szerint megrendelhető:

Kiss Zoltánné, Balajthy u. 1.
 Megyeri Erika, Bródy u. 24.
 Miklós Melinda, Vadliba u. 81.
 Tapody Ferencné István u. 32.
 Tóth Tímea, Virág u. 1/A

FELHÍVÁS!

A Dorozsma sportjáért felelősséget érző dorozsmai magánszemélyekhez, egyesületekhez, vállalkozókhoz!

A Művelődési Házban már 3 éve folyik karate oktatás. A gyerekek most értek versenyző korba. A versenyztetésük önköltséges.

A szülőknek ez gyerekenként 15—25 ezer forintba kerül évente.

Szeretnék reklámszerződést kötni olyan emberekkel, akik nem sajnálnak kisebb-nagyobb összegeket a dorozsmai sportért. Teljes elszámolás és felelősség-vállalás mellett várom a jelentkezéseket a Művelődési Házban szerdán—pénteken 17—18.30-ig, vagy otthon a 477-555-ös telefonon, az esti órákban.

ZSÖGÖN MIKLÓS edző

„PARADISO” BÁR

(Huszár vendéglő helyén)

NON STOP nyitva tartás
 nappal étterem — éjszaka bár

21—04-ig MŰSOR

VÁRJUK KEDVES
 VENDÉGEINKET!

Széksósi út 8.

Kellemes karácsonyt és boldog új évet kíván a

GÖRÖG autószerelő műhely

Dorozsma, Kun u. 4.

TARI Video

Az Ön számára fontos családi, társadalmi
 eseményeket örökítse meg videofilmen!

Olcsón, kiváló minőséggel állok rendelkezésére!

— alapfelvétel VHS, SVHS, V8, Hi8 kazettára
 — szerkesztett, feliratozott, tetszőleges számú példány,

1995. április 1-jéig bejelentett megrendelést

10% kedvezménnyel teljesíték

TARI GELLÉRT

Kiskundorozsma, Balabás u. 71.

Telefon: (62) 361-945

ÚJRA
FENYŐVÁSÁR!

december 10-től!
A Dorozsmai út 184. sz. alatt.

*Kellemes karácsonyt
és békés új évet kíván*

Görög József
zöldségkereskedő

Legolcsóbban vásárolhat

a **KÍNAI** boltban

*Kellemes karácsonyt
és boldog új évet kívánunk
minden kedves vásárlónknak.*

*Kellemes karácsonyi ünnepeket
és boldog új évet kívánunk
vásárlóinknak.*

BÁZIS BT.

Dorozsma, Negyvennyolcas u. 44.

HERBACSEK JÓZSEF

üveges
Balajthy u. 2.

*Kellemes karácsonyi ünnepeket,
és eredményekben gazdag,
békés új évet kíván a*

„BORBÉLY”

árnyékolás technika.

Vitorla u. 45. Telefon: 326-401.

Kedvező áron Szilvezterezhet

a **KÓBORLÓ**
vendéglőben!

Érdeklődni lehet a helyszínen,
vagy a 361-092-es telefonszámon.

*Kellemes ünnepeket kíván minden
olvasónak a Kóborló vendéglő
személyzete.*

KARÁCSONYI AKCIÓ

A Bányai
Cukrászdában!

*2000 Ft feletti rendelését, ha
december 20-ig leadja,
15% kedvezményt adunk.*

*Kínálatunk: diós, mákos,
gesztenyés beigli, habkarikák, sós-
teasütemények, alkalmi torták,
csemegék.*

*Rendelésre: diabetikus torták,
krémes, kelt tésztából beigli.*

**KELLEMES KARÁCSONYT ÉS
BOLDOG ÚJ ESZTENDŐT KÍVÁN
A BÁNYAI CUKRÁSZDA**

MINDEN KEDVES VENDÉGÉNEK

**KELLEMES
KARÁCSONYI ÜNNEPEKET
ÉS BOLDOG ÚJ ESZTENDŐT
KÍVÁN**

**A VADLIBA VENDÉGLŐ
SZEMÉLYZETE**

Értesítem Tisztelt Vásárlóimat, hogy a

BÁLÁSRUHA üzletemet áthelyeztem
a volt húsbolt helyére.

*A bálásruhákra 10%-os kedvezményt adok minden
nyugdíjasnak.*

Várom kedves vásárlóimat.

**KELLEMES KARÁCSONYI ÜNNEPEKET
KÍVÁNK MINDENKINEK.**

ESZÉKINÉ—GYÖNGYI

Cím: Dorozsmai út 196.

Minden Kedves Dorozsmai Lakosnak

*KELLEMES KARÁCSONYI
ÜNNEPEKET
ÉS BÉKÉS BOLDOG ÚJ ÉVET
kívánunk:*

Pálfiné dr. Maróti Edit ügyvéd
Pálfi István ingatlanforgalmazó

**Minden Kedves
Szövetkezeti Tagunknak**

*KELLEMES KARÁCSONYI
ÜNNEPEKET KÍVÁN*

a Dél-Tisza menti
ÁFÉSZ Igazgatósága

Kiadja: Dorozsmai Napló Baráti Kör

Felelős kiadó: Ocskó Margit. Hirdetések: Móra Mihályné (361-524), Ocskó Margit (361-010), Vass József.

Felelős szerkesztő: Atlasz Henrik. Olvasószerkesztő: Ácsné Fekete Ilona

Szerkesztőség: Anderle Ádám, ifj. Farkas Dezső, Farkas Dezsőné, Gábor András, Móra Mihályné, Moró János, Ocskó Margit,
Szakácsné Molnár Mária, Vass József.

A szerkesztőség tagjaival személyesen minden hónapban, második csütörtökön 17–18 óra között találkozhatnak a művelődési házban.

Székhely: Petőfi Sándor Művelődési Ház. Dorozsma, Negyvennyolcas u. 12. Telefon: 361-010

Officina Nyomda 6701 Szeged, Pf. 1121. Telefon: 313-388 — 94-2382